

Як вони вола ділили

Микита Годованець

Лев, Вовк, Ведмідь, Лисиця

Зійшлись волом ділиться.

— Діли!—Ведмедю каже Лев.— Діли!

У нас ти правдолюб. Твій фах — воли.

— На чверті поділю,— реве Ведмідь мудрящий,—

Всім буде нарівно, чого іще вам краще?—

Та Лева план такий не вдоволив:

— Не те... А як би Вовк ділив?

— Я? Цей шматок — найбільший, найсмачніший —

Тобі, бо ти найдужчий, найславніший;

Ведмедеві — ця частка немала,

Щоб він не мав на мене зла; А стегна ці, мізерненькі, пісненькі,

Хай будуть нам — мені й кумі миленькій.

— Геть! Геть! Ні правди, ні ума!

Ану, що скаже нам кума?—

Кума володарю чолом віддала:

— А я б отак ділити стала:

Насамперед собі оцей задок взяла б,

Що лишиться,— те Леву оддала б...—

Лев посміхнувся, коротковухий,

І дорогу куму

Під шийкою почухав:

— Хай! Бути по тому!

* * *

Ти не піддобрюйся, не хвали,

Коли лежать для поділу воли,

А по-лисичому діли!

Тоді тебе охоче будуть слухать,

Під шийкою ласкаво чухать.